

mindre heldigt stillede end Flertallet af de andre, end man maatte udsætte sig for, at overhovedet ikke nogen Kommune fik Tilskud, fordi hele Forslaget vilde strande. Udvalget har tænkt sig, at et Statstilskud paa disse Vilkaar, nemlig at vedkommende Kommune i Fjor skal have givet selvstændigt Tilskud, at Statstilskudet i Nar ikke maa gaa ud over, hvad Kommunerne selv i Fjor have tilskudt, og at det i intet Tilfælde maa gaa ud over et Tilskud af 50 Dre for hver Indbygger i Kommunen, var en virkelig Smødekommun af Fordringer fra den anden Side. Man har ment, at den Virkning, Loven muligvis vil kunne have, enten vilde være den, at Kommunerne overhovedet ved den Præmie, der saa at sige blev sat paa deres eget Initiativ i disse Sager, vilde føle sig kaldede til at lægge større Vægt paa Virksomheden igennem de Fattiges Klasse, og det har man ment ikke vilde være til Skade for Kommunen. Paa den anden Side har man ment, at Lovforslaget kunde virke til, at den private Velgjørenhed, som udøvedes i Kommunen, vilde arbejde sig hen til en mere organiseret Form i Fremtiden, og heller ikke dette mente man kunde være til Skade for Udviklingen. Skjøndt Flertallet altsaa ikke er blindt for, at Forslaget i sin nuværende Form har sine Mangler, at der mulig kan være Kommuner, der til en vis Grad vilde blive tilfidesatte derved, saa mener det dog, at den større Sandsynlighed for en Gjen-nemførelse, man har opnaaet ved at ændre Forslaget, veier op imod de Mangler, det ellers kunde være præget af. Vi fastholde Ønsket om ubetinget Tilskud til alle Kommuner, men vi ere villige til at bøje os i den Retning, som her er angivet, for saa vidt man fra den anden Side mener, at det skulde kunne virke med til at skaffe Forslaget en blidere Fremtid paa dets videre Gang gennem Rigsdagen.

Dirksen: Jeg finder mig kun foranlediget til at gjøre en kort Bemærkning til det Vndringsforslag, der er stillet af Udvalgets ærede Flertal. Jeg erkjender, at Flertallet har bestræbt sig for at foretage en Vempelse af de paagjældende Bestemmelser, men jeg tror dog ikke, at jeg kan tilraade mine Meningsfæller at stemme for en saadan Affattelse som den, der bragtes i Forlag af det ærede Medlem. Jeg tror ikke, at Forholdene vilde blive betydelig bedre ved at ændre Lovforslaget, saaledes som foreslaaet. Navnlig tror jeg, at Bestemmelsen om at give saadanne Kommuner Tilskud, der i tidligere Nar har, enten direkte eller indirekte, anvendt Beløb til en vis bestemt Understøt-

telse, kun vil føre til, at der bliver en Ønskefordring for Kommunerne til at anvende saadanne Beløb i Haab om, at de i kommende Tider kunne opnaa et saadant Tilskud af Statskassen som det, her stilles i Udsigt. Jeg fraraader derfor at stemme for Vndringsforslaget. Hvad Lovforslagets endelige Vedtagelse angaar, som ogsaa i dette Dieblif ligger for som Gjenstand for Dntale, saa gjælder her for mit Vedkommende den samme Bemærkning om dette Lovforslag, som jeg tillod mig at udtale om det Forslag, som laa for for et Dieblif siden.

Ordføreren (Frier): Lige overfor de eventuelle Misbrug, det ærede Medlem talte om, vil jeg gjøre opmærksom paa, at det jo ikke er uden Kontrol, at Tilskudet gjennem de Fattiges Klasse og lignende Institutioner finder Sted. Det er jo i Følge Landkommunalloven af 1867 stadig under Amtsraadets Kontrol, at Sligt finder Sted, og derved vilde vel Misligheder af den antydede Art være udelukkede. Da det ærede Medlem i det Hele taget har anerkjendt, at her forelaa en virkelig og alvorlig Beskræbelse fra Flertallets Side efter at komme Mindretallet eller den anden Sides Fordringer nærmere end ved det forrige Forslag, anbefaler jeg ogsaa af den Grund Flertallets Forslag til Vedtagelse. Der er dog altsaa nogen større Anledning til at haabe, at Forslaget i det andet Thing vil kunne finde en velvillig Modtagelse, end om vi fastholdt det første Forslag, om hvilket haade den høitærede Minister og andre Talere fra den anden Side have ment, at det vilde være uimodtageligt for Landstthinget.

Finansministeren (Estrup): Jeg skal ikke indlade mig paa nogen dybere Kritik af det stillede Vndringsforslag, men indskrænke mig til den Bemærkning, at det ganske vist maa erkjendes, at ved dette Vndringsforslag vil Statskassens Bidrag til Kommunerne blive betydelig kvantitativt indskrænket, men at jeg ikke skjønner, at det er lykkedes de ærede Forslagsstillere gennem Vndringsforslaget at sikre, at Statens Bidrag kun blive ydede til trængende Kommuner, hvilket den ærede Ordfører ved Sagens 2den Behandling meget rigtig angav var den Vetingelse, som det andet Thing ved tidligere Behandlinger havde opstillet for at være med til at hve Bidrag. Jeg kan ikke se, at en Kommunes Trang paa nogen Maade er godtgjort derved, at den i forrige Vinter har ydet Bidrag til de Fattiges Klasse. Det tror jeg, at ærede Medlemmer, som fjende Forholdet omkring i Landkommunerne,